

131

1646. Φιρμάνιον ὑπὲρ μ. Βεροίας Ἰωαννικίου καὶ Ἰωάσαφ, μνημ. ἐν 33, σ. 13.

132

1646–1691. Λύσεις νομικῶν ἀποριῶν ὑποβληθεισῶν ὑπὸ ἀρχιερέως τινός, πρὸς τὸν Ἰωάννην τὸν Καρυοφύλλην, ἐκ τοῦ χφ. Νικολάου Καρατζᾶ, ἐν 121.

1. Ἐρώτησις. «... νὰ μοιράσῃ τὸ παντρεμένον (παιδί) μὲ τὸ ἀνήλικον ἴσα, ὅπου ἐκεῖνο ὅσον νὰ ἔλθῃ εἰς ἡλικίαν τὰ τρώγει, στέκει καλά ;

Ἀπόκρισις. Νὰ γένη συνεισφορά· βάνει τὸ ὑπανδρευμένον τὰ ὅσα ἔλαβεν εἰς τὴν μέσσην.

2. Ἐρ. Ἐνας πατέρας ἔχει δύο παιδιά· τὸ ἓνα τὸ ἔβαλε καὶ ἔμαθε τέχνην, ἢ γράμματα· τὸ ἄλλο ἐδούλευε τὸ ζευγάρι ἢ ἐφύλαγε τὰ ζῶα του, ἢ πραγματεύετον τὰ ἄσπρα τοῦ πατρὸς του· ἀπέθανεν ὁ πατέρας τους· νὰ μοιράσων ἴσα τὰ δύο ἀδέλφια μὲ ἐκεῖνον ὅπου δὲν ἐδούλευεν ;

Ἀπόκρ. Ἐὰν διακριθῇ ὁ πατέρας νὰ παραγγείλῃ νὰ λάβῃ τὸ δουλεῦον τὶ ἔξω ἀπὸ τὸ μερτικόν· ἢ ἐὰν φαίνεται τὶ ἐδικόν του ξέχωρα τὸ πέρνει ἢ ἡ διάκρισις τοῦ κοιτοῦ.

3. Ἐρώτ. Ἐνας πατέρας ἔχει παιδιά τρία· τὸ ἓνα δουλεύει εἰς ξενιτεία καὶ ποχθαίνει ἄσπρα καὶ πράγματα, τὰ δύο δουλεύουν τὸν πατέρα· ἀπόθανε ὁ πατέρας, ἔρχεται ἐκεῖνο ἀπὸ τῆς ξενιτείας καὶ λέγει· ἐλᾶτε νὰ μοιράσωμεν· ἐμποροῦν τὰ ἀδέλφια του νὰ τοῦ εἰποῦν, φέρε καὶ ἐσὺ ἐκεῖνα ὅπου ἐκαζάντισες, βάλτα εἰς τὴν μέσσην νὰ τὰ μοιράσωμεν ὁμοίως μὲ τὰ πατρικά μας ;

Ἀπόκρ. Δὲν ἐμποροῦν νὰ τοῦ τὸ εἰποῦν· μόνον ἐὰν ἐπαγγείλῃ ὁ πατήρ νὰ πάρουν διὰ τὴν δούλευσίν τους τίποτε, ἢ νὰ πάρῃ ἐκεῖνος τόσον καὶ νὰ μείνουν τὰ ἄλλα εἰς τὰ ὑπεξούσια παιδιά, ἢ νὰ κάμῃ διάκρισιν ὁ κοιτὴς καθὼς τοῦ φανῇ.

4. Ἐρώτ. Ἐνας πατέρας ἔχει παιδιά καὶ γυναῖκα· ἀπόθανε, ἐμοίωσαν τὰ παιδιά. Τῆς μητρὸς τους εἶναι δίκαιον νὰ τῆς δώκουν ἀπὸ τοῦ ἀνδρός τῆς μερίδιον ;

Ἀπόκρ. Ἐὰν ὑπεσχέθῃ νὰ φυλάξῃ χηρεῖαν τελείαν, πέρνει μοῖραν ἑνὸς παιδίου καὶ τὰ πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεὰς καὶ τὰ προικιά της.

(Ἐρ.) Ἀμὴ ἂν θέλῃ νὰ παντρευθῇ, τί πέρνει ;

(Ἀπόκρ.) Οὐδὲν τοῦ ἀνδρός.

(Ἐρώτ.) Ἀμὴ ἂν ἔχῃ παιδί ἀνήλικον καὶ δὲν ἠμπορεῖ ὥσάν μᾶνα νὰ τὸ ἀφήκῃ νὰ πάρῃ παράνου τίποτε ἢ μόνον τὸ μερίδιόν του ;

(Ἀπόκρ.) Μόνον τὸ μερίδιόν του.

5. Ἐρώτ. Δύο ἀδέλφια κάθονται μὲ τὴν μᾶναν τους· ἐπανδρεύθησαν καὶ τὰ δύο καὶ εἶναι εἰς ἓνα σπῆντι· ἐπῆραν προικιά κάθε εἰς τὰ ἐδικά του, ἐπῆραν καὶ ζῶα, ἔχουν ἓνα πουργί, μίαν ἐξοδίαν, ἓνα χρέος, ἀντάμα τὰ φυλάττουν· τοῦ ἑνὸς ἀδελφοῦ ἐψόφησαν, τοῦ ἄλλου ἀνγάτισαν. Νὰ πάρουν κάθε εἰς ἐκεῖνο ὅπου εὐρίσκεται, ἢ τὸ διάφορον τοῦ ἑνὸς ἀδελφοῦ ὅπου ἀνγάτισαν νὰ τὸ μοιράσων οἱ δύο ἀδελφοί, ἢ ὄχι ;

Ἀπόκρ. Καθ' ἓνα τὰ δικά του παίρνει, ἂν τὰ φυλάξῃ καθ' ἓν ξεχωριστά· ἂν σὰν τὰ ἔμειξαν, ψόφος καὶ περισσεύμα κοινόν.